

ELŐFIZETÉS :

egész évre:

a „Bácskára” . . . 6 frt.
 „Bácskai gazda” mellék-
 lappal . . . 7 frt.
 „Bács megyei tanügyi fű-
 zetek”-kel . . . 8 frt.
 A lap szellemi részét il-
 lető küldemények a szer-
 kesztőnek, anyagiak a tu-
 lajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

HIRDETÉSI DÍJ :

egy 1 hasábos petit sor 10
 kr., többzöri hirdetésnél
 olcsóbb. Nyilttér sora 25
 kr. Bélyegdíj minden hir-
 detésnél 30 kr. A hirdeté-
 sek BITTERMANN NÁN-
 DOR nyomdájában és a
 szerkesztőnél fogadtat-
 nak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára **15** kr.

Megjelenik e lap minden **7., 14., 21.** és **28-án**

Egyes szám ára **15** kr.

Zombor, 1880. február hó 7.

Rövid néhány sorban bucsut óhajtok venni a »Bácska« t. olvasóitól. Érzem, hogy evvel tartozom akkor, midőn e lap szerkesztésétől visszalépek. Körülményeim úgy hozták magukkal, hogy ezt megtegyem s teszem azt örömmel, mert tudom, hogy jó kezekbe adom át anyagi áldozat árán is eddig fentartott lapomat.

A midőn ez alkalommal a »Bácska« tisztelt olvasó közönségének pártfogását s tisztelt munkatársaimnak szives, sok esetben feláldozó támogatásukért legmélyebb köszönetemet nyilvánítanám: nem mulasztom megragadni az alkalmat, t. utódomat nemes rokonszenvekbe ajánlani annál inkább, mert tudom, hogy a kitűzött célt nemcsak megközelíteni igyekeznek, de a feladat megoldására képes is.

Radics György.

Mélyen tisztelt közönség!

Mától a »Bácska« című hetilap szerkesztését ellátván, számot kelle vetnem a nyilvánosság szóvivőjére nehezedő terhekkel. — Sikeres elviselésükre gyengéknek vallanám ifjú vállaimat, ha még sokkal erősebbek volnának is; de oly munkabíró, és a közélet minden ágában otthonos, megyei hírvű férfiak támogatnak ügyemben, hogy ha szerénységük neveiknek eltitkolását nem parancsolta volna, még a kétkedő is reményeket fűzhetne vállalatomhoz.

Ezen biztató helyzetben, engedve az érdeműs volt szerkesztő fölhívásának, elvállaltam a szerkesztést, de csak határozott kikötése mellett annak, hogy ha a folyó negyedév leforgása alatt a lapnak érdekessé tételére irányulandó törek-

véseim dacára is, a »Bácskát« sújtó eddigi közönnnyel találkoznom, attól a szalmatűzzel való vádolás gyanúja nélkül vissza léphessek. Ha lehet nem központi, sokkal csekélyebb vidéki városoknak virágzó helyi lapjuk, melyben a mai közvetlenség és nyilvánosság korában közérdekű helyi ügyeiket megbeszélik: akkor a tekintélyes terjedelmű és értelmiségű Zombor, mint Bács megye székhelye, minden megyei és környékbeli érdekek központja, délszaki Magyarország ipari és kereskedelmi főbb piaca, okvetlenül kell, hogy birjon helyi közlönnnyel.

Azonban, mélyen tisztelt közönség, vállalat támogatók nélkül nem állhat fönn. Nyomdát, papirost, munkát, hazafisággal fizetni nem lehet.

Mi, munkatársak és kiadó, a t. közönségtől az anyagi támogatást egy óráig se kérjük hitelbe: sziveskedjék átnézni mai számunkat; mi komolyan ígérjük, hogy legalább ilyen érdekesnek mindegyiknek kell majd lennie. A lap összeállításánál következő elvek lesznek mérvadóak:

1) Vezércikkünk csak helyi vagy megyebeli érdekekkel foglalkozik.

2) A megyeházban színre kerülendő közérdekű mozgalmakat pontosan leírjuk.

3) A városbeli és megyei cultur-, pénz- és gazdasági mozgalmakról kimerítő tudósításokat közlünk.

4) Állandó rendőri és törvényszéki csarnokot vezetünk.

5) Lehetőleg megyei érdekű tárcáról s kivált bő és mulatságos hírvőatról gondoskodunk.

6) Vidéki levelezőket szerzünk.

Mihelyt ebbeli ígéreteinket beváltani megszűnünk: lapunk tisztelt közönsége feloldozottnak tekintheti magát a pártolás erkölcsi kötelmetől. Eladdig azonban kérjük első sorban a helybeli

Mai számunkhoz egy negyed iv melléklet.

intelligentiát, azontul a környék- és megyebeli lelkész, ügyvéd, tanító és elöljáró urakat, úgy a vendéglőket és casinókat: legyenek kegyesek a közszolgálatba teljes jóakarattal beálló lapunknak pártolásában és terjesztésében szóval és példával elöljárni.

A járatási föltételek ezen mutató szám homlokán vannak közölve.

Zombor 1880. február elején.

Bittermann Nándor

a „Bácska“ kiadója.

Dr. Molnár István Lajos

a „Bácska“ szerkesztője.

A zombori színház ügye.

Innen-onnan száz éve, hogy a magyar Thalia kol-dustarisznyával indult neki ennek a kis világnak, melyet mi feldobogó szívvel nevezünk úgy, hogy Magyarország. Akkor a színész „komédiás“ számban járt; a színésznő családja meggyalázójának tekintett. Minden nemes ügyet jellemez két vonás; először nehezen jön létre; másodsor vezetői a martyrok eszményileg szép, de emberileg keserves sorsára kárhoztatják. Ez volt a sorsa a magyar színügynek is. Az erdélyi és székesfehérvári első társulatok bolygása, szenvedése, hanyattatása: megrikatja az embert.

Ma, hála nemzetünk őrszellemének, a színészség nemesak hogy tisztességes, de becsült művészi foglal-

kozás; a színpad nem többé a pályanott szerencselovagok menedéke, hanem — amint kell — hivatás-szerű egyének életismertető szószéke.

Ily szószéket a szépnek, jónak és igaznak állítani, hivatása kötelmei közé számlálja minden erkölcsi testület, mely a világtörténet mai vizszinén lebegve, a modern haladás tényezőit kellőleg méltatni képes.

Ha az ily testületek nemes intenciói méltánylást érdemelnek valahol: úgy a vegyesajku Zomborban kétszeres önérettel verheti mellét, hogy hazánkban aránylag csak kevés városa által megelőzve, a legtöbb által világitó példaként becsültetve, rakogatja le a művészet templomának alapköveit.

Ma már, az értelmes intézők önzetlen fáradozásai s a nagy közönség meleg érdeklődése árán, oly stádiumba jutott az ügy, hogy életrealitása minden kételety legyőzött, megvalósulása pedig a közel jövő biztosított fejleményei közé sorozható.

A nmltgu ministerium kegyesen megengedte, hogy 40,000 frt értéknek megfelelőleg 800 részvény bocsátassék áruba 50 forintjával, egy helyben emelendő állandó színház céljaira. Ebből 640 db. eddig el is kelt s így 32,000 frt, mint színházi alap, biztosítottnak tekinthető. Növeli ezen föltevés megbízhatóságát azon tény, hogy a mult évi augusztus óta kibocsájtott és elhelyezett részvények után esendő s a mult januárral együtt félévre járandó 16,000 frt csakugyan be is folyt.

Nem lehet az ily közönségnek műérzékéről és jóakarataról elismerés, méltánylat nélkül nyilatkozni,

TÁRCA.

Három egyszerre.

Megszólal a esengő, félve köhint hangot.
Bizonyosan szegény húzza a harangot!
Szegény ám, még pedig a háromasából:
Egy a karján, egy meg a nyakán ül hátul.

Nem kér ez „hatoskát“, mert nem cigány fajta;
A meleget egy rossz kendő tartja rajta.
Azt kéri ereszték be, csak a konyhába,
Ugy is elfagyott már fél keze, fél lába.

Nem jókedvből kószál derekán a télnek;
Nem tudnak arról, kik boldogságban élnek:
Mi az? ha a kenyérkeresőt ily tájban
Veszti el a család s marad két apátlan!

Beeresztik szegényt végre valahára,
Szemlesütve ül le a meleg lócára;
De keblén didergő két árva magzatja
Vele a szégyent is örömmel vallatja.

Alig telt fél óra, küldik őket tova:
„Megmelegedtetek, mehettek máshova . . .
Oda, hol jó szívek hálai befogadnak,
Fejaljat, maradék falatokat adnak.“

De bárhol kocognak, hogy meghálhatnának,
Ablakait verik az üres szobának:
Az úri nép elment — ott táncol a bálban,
Oda mennek ők is . . . mert még ott világ van.

Jó, hogy odamentek! A nagy vigasságban
Meg se látják őket a kapu aljában.
Reggelre megszűnt mindhármuk zokogása . . .
Három fagyottnak van másnap friss sír ásva . . .

M.

Pedans férfiaknak.

Méreg emészti szívünk, mert minden bajnak okául
Minket idéztek; ezért méreg emészti szívünk.
Méreg emészti szívünk, mert *luxus* csak ti kerestek
S még ti zajongtok; ezért méreg emészti szívünk.
Méreg emészti szívünk, mert bánt a *sinjon*; pedig ezt is
Csak ti kívánjátok; méreg emészti szívünk.
Méreg emészti szívünk, mert kedvetekért fogy a *rizspor*,
S még ti protestáltok! méreg emészti szívünk.

amely közönség dacára a gyakori és sok oldalról való igénybe vételnek, ily ékesenszóló számokkal nyugtatja művelt életrevalóságát.

Mindazáltal a reális szini választmány, igen helyesen ragaszkodván előleges terveihez s a 40,000 frt kiteremtésétől el nem állhatván, nem küzdés nélkül, de annál dicséretesebb sikerrel kivitte, hogy a város fenkölt gondolkozásu hatósága az el nem kelt és majdan elsőbbségi kötvények gyanánt kibocsájtandó 160 részvényért oly formán vállalt biztosítást, hogy első sorban évi 20—20 dbjával ezeket váltja magához, a többi részvényt pedig a fenti évi arányban folytatólag tulajdonába kebelezi. Ezen áldozatnak minden elismerésre méltó volta mellett sem tehető föl, hogy a színház a részvényeseknek s így a városnak is, hasznót ne hajtson; bár a város ezen szempontot áldozatkészen mellőzte.

Ki ne kérdené ilyen minden szívet megmozgató kérdésben, hol, hogy és mikor fog már a reménység látható alakban megvalósulni?

Pártos Gyula, budapesti műépítész, eddig három különféle tervvel állott elő. Az első a „Vadászkürt“ szálló előtti téren rajzolta a kis világnak eszményi körvonalait. Ezen tervnek érvényesítése, a tényleges anyagi erőt túlhaladó költséges volta miatt, zöld ágra nem juthatott. Másodszor szóba jött az épületnek az „Elefánt“ vendéglő helyén történendő fölemelése. Mivel azonban maga a telek 12,000 frtba, az átalakítás szinte sokba kerülne s így beépítésre elég pénz

nem maradhatna: ezen tervet is elejtette a szigorú szini választmány s ama harmadikban nyugodott meg, hogy vétessék ugyan meg a biztos évi jövedelmet hajtó „Elefánt“ szálló, de jelen épülete mostani karban hagyassék s a színházi épület a kerti helyiség telkén emeltessek.

Pártos építész ur ennek költségeit 32,000 frtra vetette ki s tervrajzát is megküldötte.

Most január elején a szini bizottság eme meglepően célszerű tervezetet oly kérés kíséretében küldötte vissza a műépítész urnak: sziveskednék a színház belső berendezését kevésbé ismertető tervrajzát részletezni, illetőleg azt hossz- és kereszt-metszet rajzokkal kiegészíteni, hogy az építés a maga útján haladéktalanul kiadathassék.

Remélhető az ismételten emlegetett műépítész ur önzetlen buzgalmától, hogy a kívánt fölvilágosítások mielőbbi leközlésével a sietős kérdést a megtestesülés stádiumába juttatja s mi, boldog zomboriak, örömpesve fogjuk szemlélni, hogy az akácfa rügyével a zombori színház töve is fölhajt és mire amaz elkezd hervadni, ez jövő ősztől kezdve, teljes pompájában élvezülhetlen fog virulni.

Vajha úgy legyen!

M.

Zombor, febr. 1-én, 1880.

Hogy mennyire fölösleges és káros, magyar embernek külföldi, vagy külföldi tőkével dolgozó társulatnál biztosítani, míg az „Első magyar ált. biztosító

Méreg emészti szívünk, mert német, francia nektek
Kell, *de magyar nem*: ezért méreg emészti szívünk.

Stephanie.

HÁBORÚ A COULISSÁK MEGETT.

(Farsangi tárcsa.)

Ünnep van a világon, nagy ünnep, a felvilágosultság százada újra a feltámadás dicső nagy ünnepét üli.

A középkor lovagias szelleme feltörte ezredes sírját, és fényes diadalmenettel foglalta el ismét a szívek birodalmát; kardesörtetve tört elő a századok álmát alvó harcivágy sötét börtönéből, — hova a felvilágosodás szellemi fegyvere vetette — s bevonult újra a keblek szentélyébe, hogy kiűzze belőle a szeretet oltárán égő reménysugarát az örök békének.

A szokatlan fegyverzőrenés szétriasztotta a művészet templomában áldozó múzsákat, és azok könyezve futottak vissza parnassusi magányukba. A háborgó kedélyekről letörölte az indulatok tusája a költészet himporát, szívünk a „marseilleuset“ dobogja, ereinkben rohamban lüktet a vér és álmainkba vérrózsákat sző az idők viharos járása.

Eltompult bennünk az æsthetikai érzet is, és vadulásnak indult a szépművészet iránti érzék, mióta szüleink a küzdelmek zajához szoktatvák, és szemünk csak a vívók bravourjában leli gyönyörködésének tárgyát.

Mit nekünk most Apollónak bűvös-bájos zengése; zene mit ér, mit ér a dal nekünk, harci zajt kíván, háborúért, ver szívünk. — Az apa fiának párbajról beszél, büszkén mutatja sebeit a szerelem martirja, a lovag kész meghalni, de meg nem hajtja magát, és tied szegény hazám egy szentelt fájdalom mindezért.

Ki merné most tollával az ábrándok himes pillangóit kergetni, mikor a kard az uralkodó jelvény? ki merne az édes álmak tündéerkertjében andalogni, ha merengésünkből minduntalan pisztolylövések riasztanak fel? Ki hallgatna a hivatalos dajkák altató dalára, mikor határainkról Marsnak kardesörtetése kísérti nyugalunkat?

A fővárosi levelezőnek érdekesnél-érdekesebb események állanak ugyan rendelkezésére; itt vannak a színház új felvonásai és a lapok új leleplezései, sötét botrányok és fényes bálók, országgyűlések és vizárok, sportok és szökések, — de hiába! fájdalommal bár, de visszakell utasítania a kecsgetető alkalmat. Ki is olvasna mai nap ily szemenszedett „gutgesinnt“

társaság" virágzik: bizonyítja az „Öst. Rev.“ következő utóbbi, szószerint átvett cikbe a „Gresham“ eljárásáról.

Hogy a „Gresham“ állapota „virágzó“, azt a napilapok olvasói a társulat sajtóirodája által hirdetett reklam-cikkekből tudhatják. De fájdalom, e „virágzó“ állapot nem akadályozza e társulatot, hogy a hol csak lehetséges, a fizetési kötelezettségek alól kivonja magát; mint azt egy a párisi polgári törvényszék (Seine-Departement) előtt nemrég tárgyalt ügy bebizonyítja. Van Veersen és társurak az 1877. év március 8-án bizonyos Cellier urat biztosítottak 60,000 frankra a „Gresham“-nál. — Cellier ugyanazon év okt. 26-án meghalt. A társulat vonakodott a kedvezményezetteknek a biztosított összeget kifizetni azon semmitmondó ürügy alatt, hogy az erre való igény a szerződő félnek hamis adatai és szándékos elhallgatása következtében eljásztatott. A társulat ugyanis azt állította, hogy Cellier oly betegségben mult ki, melyben már a biztosítás megkötése előtt szenvedett, és mely miatt 3 orvos által gyógykezeltette magát. Jól lehet a „Gresham“ minden követ megmozdított, hogy ez állítására a bizonyítékokat megszerezze: de ez egyszer az neki semmikép sem sikerült; míg az ellenpárt mindennemű törvényszerű bizonyítékkal rendelkezett arra nézve, hogy Cellier a biztosítás megkötésénél teljesen egészséges volt, és csak később, a biztosítás megkötése után esett Vichyben egy betegségbe, mely halálát okozta. Ezzel együtt a „Gresham“ a

60,000 frt és ennek a pör benyújtásától járó kamatainak megfizetésében, továbbá az összes perköltségek megtérítésében marasztaltatott el. — Ez esetben a kedvezményezett egy tekintélyes cég, azon helyzetben volt, hogy a költséges jogi uton kényszerítse a „Gresham“-t elvállalt kötelezettsége teljesítésére. — De mi történt volna, ha a felek, mint az gyakran történik, nem lettek volna képesek e „legvirágzóbb“ állapotban levő intézettel pereskedni? Ez esetben bizonyára bottal ühették volna nyomát.

A „Gresham“-nak osztrák-magyar, továbbá minden leendő felére nézve ez eset minden körülmények között épületes tanulságnak szolgálhat.

Ó-Kanizsán, 1880. janur 26-án.

Tekintetes szerkesztő úr!

Azon élénk szellemi és társadalmi mozgalom, mely megyénk egyes városaiban olvasóköri, tanító-, koresolya- és más hasonmű egyesületek felállításában nyilvánul, nem csekély buzditásul, még kisebb helyiségekben is dicsérendő módon indult meg. A mennyiben az ezekben lakó földbirtokosok, valamint az előljárók, meleg rokonszenvvel karolnak fel minden eszmét, mely a nép úgy anyagi mint szellemi tovább haladásának alapját veti meg. Ily nemes törekvéssel találkozni Ó-Kanizsa községében is, itt ugyanis az értelmi osztályból, már rég óta egy tűzoltókar szervezésén fáradoznak, a mi valószínűleg létre is fog jönni.

reminiscentiákat, miket tüntetések, párbajok, forradalmak és háborúk véres képeiről álmodozik a felhevült képzelet?

Jól van hát! Legyen meg a korszellem szent akarata. Kisértsen a háború a papir mezején is, nyiljanak meg a tentatartó Janus-kapui és szegődjön a toll is Bellona zsoldjába.

* * *

Háború van a családi szentély coulissái megett, elkeseredett, kétségbeesett háború! Egy álló hét óta tart már az ostrom a papai sziv zsarnoksága ellen, egy álló hét óta repülnek az érvek súlyos bombái a jól megerősített tűz-, víz és légmentes Wertheim-cassa felé, de a papai sziv hajthatatlan és a cassa bevehetetlen.

Hiába nyomulnak az egyes guerilla-harcokban egész a papa elbarrikádozott karszékekéig; hiába viszik síkra a női sziv egész arsenálját; a hizelgés, a mosoly, az imák és a könyvek, mind eredménytelenül pattannak vissza a súlyos deficitok vértjével övezett papai kebel bástyáiról.

A Wertheim-vár parancsnoka kegyelmet nem ismer, a Wertheim-vár kapitulálni nem fog.

La caisse meure, mais ne te rend pas. — Az ostrom reggeltől estig tart, szakadatlanul és fáradhatatlanul, de a papa még mindig a legközönyösebb defen-

sívában tartja magát. Nyugodtan, csak úgy mosolyogva várja be a túlerő támadását, hisz helyzetének finansiális magaslatáról könnyű szerrel ellensúlyozhatja taktikájukat és keresztülvonhatja egy kézmozdulattal a legbonyodalmasabb operációkat. Csak néha-néha, mikor az ostromlók érvápora alatt már rés támad elhatárolása ércfalán, néha rázza meg Jupiterként hatalmas üstökét, és bizonytalanná teendő a támadást, bodor füstfellegbe borítja a harcort.

Szombat este nyolc óra tiz perekor a támadók nagy erkölcsi vereségét vitte hírül a szobaciacák nyelvtávirója az udvari népnek; mely vereség következménye 24 órai fegyverszünet volt.

Volt a mamának annyi taktikai tudománya, hogy a fegyverszünetet tétlenül lefolyni ne hagyja. Fontos haditanácsra hívta össze hiveit, s egy rögtönzött beszéddel a végső ellenállásra tüzelte fel őket, mert másnapon kelle a döntő ütközetnek megtörténnie.

Gondosan behégesztettek a sziveken ejtett sebek, újra megélesítettek a nyelvek hegyei, felvonattak az érvek nehéz ütegei, megállapították a támadás menete, kiosztatták a szerepeket és végül megesküdtek, hogy inkább utolsó csepp véréket áldozzák fel, semhogy diadal nélkül hagyják el a harcort.

Uj év napján a helybeli műkedvelők Csepreghi „Piros bugyellárisát“ játszották meglepő sikerrel, a szereplő személyek a legnagyobb szabatossággal játszották szerepüket, annyira, hogy többszörös tapasztalásom után bátran elmondhatom, miszerint sok vidéki szintársulatnak is becsületére lehetne hasonló fellépés. A szereplők közül főleg elismerést nyertek Ocskay Hermin k. a. Tóth Cs. Mari urnő. Hoós Berta k. a. (Martonos csillaga), Tóth Nina k. a. Ifkovits Antal és Madzinyi Andor urak. A helybeli s vidékről összejött számos előkelő család nem egyszer nagy tapsviharban tanusítá tetszés nyilvánulását, melyet nekem is többször volt szándékom megtenni, de a különben elég tágas teremben úgy annyira össze valék szorítva, hogy minden iparkodásom mellett sem voltam ura önmagamnak s így háládatlan közönyösséggel kellett várnom azon boldog pillanatot, melyben szabaddá lehettem.

Továbbá abbeli félelmem is, hogy a kifejlődött nagy mennyiségű szénsav következtében a lámpák már már aludni kezdetek, elfeledteték velem a művészet kellő méltánylását. Az előadást tánc követte, mely kivilágos kiviradtig tartott. Bevétel 214 frtot tett.

F. hó 21-én az „ó-kanizsai tanító-egylet“ saját könyvtára javára a nagyvendéglő disztermében zártkörű táncvigalmat rendezett. Reggeli 5 óráig tartott a kedélyes mulatság.

A legjobb és legszebb tánczosnők közül fölemli-tendők: Gergey Mariska, Ócskay Hermin (Szegedről) Zetlin Julia, Horovitz Malvin, Lábdí Juliska, Hoffmann

Emma urhölgyek, Katona Sándorné, s Kiss Sándorné urnők stbbek.

Fájdalom, még most sem mondhattak le egyesek a tulságos fényüzésről, voltak olyanok, kik egyenesen Bécsből hozatták (vagy kölesönzötték) ruháikat. — Nem tudom az illem szabálynak hanyadik §-át képezi az? hogy egy elite bálban a közönséget falragasz általkell figyelmeztetni a kesztyük igénybe vételére. Csupán ki-méletből most azegyszer az illető ur nevét elhallgatom, a kitől ezen bornirt eszme eredt. Nem tartom célszerűtlennek felemlíteni, hogy a figyelmeztetést a rendezőség tudta nélkül tette az igen tisztelt ur, — kár volt, dobszó mellett ki nem hirdettetni a t. közönségnek, a kesztyük használatát. —

T..... ny.

Zombor, 1880. február 2.

A kereskedők bálja.

Tegnap katzenjammerben levén, csak ma tudósíthatom, hogy a f. évi január hó 31-én a kereskedelmi ifjuság által rendezett bál fényesen sikerült. Örömmel constatáljuk ezt mindjárt bevezetésül; mert őszintén bevallva nem vártunk ily eredményt; nem mintha az ifjuságnál ügyességet és szakavatottságot nem tételeztünk volna fel, hanem azért, mert az itteni kereskedőknél az esprit de corps éveken át tapasztalt hiánya, kedvező prognosticont felállítani nem engedett.

Szomorú jelenség; de tény, hogy az itteni kereskedőkben nincsen meg azon törekvés, oly tényezőként lépni fel, melyre a társadalomban foglalkozásuknál fogva hivatva vannak. A tőke hatalom és e hatalmat gyakorolni, ahhoz csak akarat és önbecsülés kell.

És így is történt.

Hétfőn kora reggel, mielőtt még az ellenfélnek alkalma nyílt volna a reggeli menázinál a harcra erőt gyűjteni, pihent erőkkkel kezdődött az ostrom. A támadók arcán pirosan lobogott a lelkesülés tüze, és mellüket a diadal reménye büszkén pihegtette. A kö-tőtük lázas csattogása, mintha rohamra készülő szuro-nyok zaja lett volna; a zilált fürtök lobogása pedig a győzelmi zászlóra látszottak emlékeztetni.

A haditerv ép oly egyszerű volt, a mily világos. A támadás három oldalról volt intézendő. A centrumot a mama vezette, mellette a belső titkos tanácsosi szerepet vivő szárnysegéd, — a szobacica; a jobb szárnyon Laura, a balon Aranka állott egy-egy szárny-segédttől támogatva. A papa ostromállapotba helyezett karszéke és a támadók tűzsora között, ott ringottak végig a szönyeg bársony hullámai.

A támadást a centrum kezdte tizenkétfontos vád-dal, a szárnyakról pedig csak időnként repültek át lassu, de jól irányzott esedező gránátok.

Az ostrom egyre élénkült, a nyelv egyre jobban és jobban szórta pattogó villámain, a szemek tűzsugá-rai egész a szív belső kamarájáig hatottak már, s a szönyeg Rubiconját merészen áthidalva már félkört formáltak az ostromlott karszék körül.

A mama elértnek vélte azon pillanatot, melyben a döntő kísérlethez kellett fognia, egy-egy bátorító, lelkesítő tekintetet vetve jobbra és balra, megnyitotta a szavak sortüzét.

„Azt véled szivtelen apa, hogy leányaidért majd a házba futnak a kérők? Avagy még sem tudod, hogy a modern korszellem áruvá degradálta a nőt, melyre a nyári és téli tőzsdék látogatása ép oly hatással bír, mint értékpapirjaidra a kereslet és kínálat?”

Vagy meddig akarod a világot hitegetni, hogy leányaid a huszon még innét vannak? Tudd meg ke-gyetlen, hogy ha az idej farsangi bálokról elmaradnak, örök szégyenünkre, főkéntő alá sosem jutnak!

Azért hát add fel a várt, add fel.“

Mig a centrumból e szózápor szakadatlanul özön-lött, addig a két szárny az ostromlott papa közvetlen közelében utolsó fegyverét sütötte el, — hangos zoko-gásra fakadt.

Szó a mi szó, a mama jól irányozta golyóit, egy épen a papa szívébe talált fúródni, pedig ez védmü-vének achillesi pontja volt; látszot is, hogy megren-dült heves csapása alatt.

De az ingadozás csak pillanyatni volt, a sortüzre ujonan elővontatott érvbombákkal válaszolt:

„Nem volt még elég az utolsó fürdősaison tömér-

Meglehet, hogy ez az apathia azon körülményben keresendő, hogy az itteni kereskedőknek a korszellem fejlesztésére nincsen érintkezési pontjuk; de ez nem involválja, hogy nyújtott alkalomkor távollétük által tündököljenek; és anomalia, hogy a kereskedők báljában alig mutatkozott itt-ott az itteni haute finance egyik másik képviselője. Kivételt képeztek Falcioné Gusztáv és Weidinger Zsigmond urak, kik kedves nejeikkel megjelentek és megvagyunk győződve, hogy oly jól érezték magukat, mintha legalább is a mult hóban rendezett ifjusági bálban lettek volna jelen, dacára annak, hogy nem táncolhattak csupa jövőbeli földes urakkal. A ki Bécsben valamikor az iparosok báljában megjelent, nem fog állításainkon kételkedni; mert láthatta ott a pénzkirályokat a kisiparos segédje mellett és nem szégyenli ott egy Rothschild báróné és Metternich hercegnő a bálanyai tisztet magára vállalni, dacára hogy annak az eshetőségnek van kitéve, hogy egy kisiparos segédje egy keringőre vagy lengyelkére felkéri. Fényes volt az itteni kereskedők bálja is; de mily fényessé válhatott volna, ha az itteni előkelő kereskedők nejei is tulteszik magukat azon szűkkeblű nézeteken, hogy ők egy kereskedők báljában nem jelenhetnek meg anélkül, hogy ezuttal nem vesztenének tekintélyükből. Ha tehát a bál az érintett közömbösségnek dacára sikerült — és őszintén mondván fényesen sikerült — ezt a rendezők ügyességének tulajdoníthatjuk; mert eltekintve a terem szép, izletes feldiszi-tésétől, mindent úgy rendeztek, hogy senki sem mondhatta, hogy unatkozott.

Már pont 8 órakor sorrendben állottak táncos kereskedőink és ostromállapotba vették a bál szépeit, és alig kezdette meg a helybeli zenekar a szivreható, észt elkábító magyar lassút, már is rohamot intéztek azokra, és mindenki elfoglalta a kiszemelt szépet —

lassú csárdásra vagy tán örökre! No de azért ne ijedj meg kedves szépem, nem árultam el titkodat — ez a te titkod, szived titka, melyet elárulni csak az képes, kinek felfedezted és őszintén mondván, én nem voltam azon szerencsés helyzetben, hogy valaki nekem ily fölfedezéseket tett volna — bármennyire vettünk részt a rohamban, és bármennyire látszottunk győzteseknek. Így folyt az reggelig; még reggel 6 órakor látta e sorok írója az egész ifju sereget hadilábon, de szépeink sem hátráltak, és egy sebesültet vagy halottat nem regisztrálhattunk . . . vagy pardon halottat nem, de egy sebesültel találkoztunk, egy reményteljes szőke fiatal ember meg lőn sebesítve — egy környékbeli Vénus sebet ejtett szivén — no de reméljük, hogy majd nem sokára felgyógyul, mert Venus a jövő bálban megint itt lesz.

A táncrend izletesen volt kiállítva, és a táncok összeállításánál nemzetközi elvet tartottak szem előtt; mert a csárdás mellett a kólo is figurált. Ez a kólo, valóban gyönyörű tánc, sajnáljuk hogy a többi bálokban nem vették fel a rendezők programjukba. Valahányszor ezt a kólót látjuk, amint ifju leány mellett körüláncolatban járják a kettőt jobbra egyet balra, és némán tekintenek egymásra, átvillanyozva érezzük magunkat, és önként eszünkbe jut, hogy ez olyan tánc a melynél elmondhatni:

A hol szivhez sziv beszél,
Nem kell szóáradat
A néma szeretet a
Leghívebb áldozat.

A füzértáncot Szénássi rendező úr ügyesen rendezte és a mi leginkább dicsérőleg kiemelendő, senkit el nem hanyagolt. A füzér jelvények szépek és izletesek voltak. Szépeink közül, kik döntő csatát nyer-

dek költségét viselni, hova csak a te szeszélyed ragadt? Nem ijeszt vissza a mult farsang kifizetetlen számláinak halmaza sem? mutasd meg, hát kinek a szeme akadt meg leányaid 400 forintos selyemruhájának fodrain? És most újra bálba, újra költségekbe! asszony hol van szived? hisz koldúsbotra juttatsz vénségemre!!

Ez a bomba meg a mama szivét találta megsérteni, ő is a sírás végső eszközéhez nyult.

Ezalatt a papa fellegvára körül mindegyre szűkebb lett a kör, elveinek oszlopai ingadozni kezdettek, érvei sem vittek már valami nagy pusztítást véghez a támadók rimánkodásain, s végre az egyesült erővel szemben hanyatlani kezdett álláspontja. Mikor aztán a mama azzal rukkolt ki, hogy: „te nem is szereted leányaidat, a te Istened a pénz“ — a lányok pedig térdeit kulcsolták át, s kezeit esókjaikkal halmozva, esdekelték a capitulációért: akkor megtört végső ereje is, az érvek elnémultak, a meggyőződés szilárd falai halomra dőltek, és ő könnyezve ölelte kedveseit dobogó szivére.

Szent volt a béke, — s a legyőzött papa néhány pere mulva nagy ünnepélyesen nyújtotta át a Wertheim-vár kulcsait. Eszerint újra a mamáé lett a szó:

— Lujza! hamar szabót, cipészt, fodrászt, hor-dárt, bérkocsist!!

Hidassy Ármin.

Pattantyúk.

(Gyűjtik: Mane-Tekel-Phares.)

Ez is betegség. Egy hivatalnok, ki a legjobb egészségnek örvend, a napokban orvoshoz ment. „Hogyan ön beteg?“ kérdé esodálkozva az orvos. „Igen, állapatom kezd egy kissé nyugtalanítani.“ „És mi baja van? gyomra, feje, szive fáj?“ „Nem“ válaszolá a hivatalnok. „Mindez most egészséges, de egy idő óta álmatlanságban szenvedek a hivatalos órák alatt.“

* * *

Főnök: Legyen szives majd emlékeztetni, hogy holnap X. urhoz kell mennem.

Segéd: Mikor? Délelőtt vagy délután?

Főnök: Délután.

Segéd: Jól van, csak tessék majd figyelmeztetni.

* * *

Tréfás kérdés. Miért irnak az orvosok mindig latin s nem magyar gyógyrendelvényeket? Azért, hogy a betegek idejekorán a holt nyelvhez szokjanak.

* * *

„Ugyan kik szokták nőül venni a hóhér kisasszonyokat“ — tanakodék a kisbíró.

„Bizonyára a sintér ifju urak“ — válaszolt a jegyző.

* * *

A kellnerek bált rendeztek. Multság közben egy vendég kiált: „Zahlen!“ A kellnerek nagyjából hívatásszerűleg elkiáltá: „Schaffen's“!

tek, kiemelendők: Kohn Berta, Welczl Teréz, Manojlovits és Palanaesky kisasszonyok.

Győzelmet arattak még sokan, és ha ezen győzelmeket mind fel nem sorolhatjuk, tulajdonítsák ezt azon körülménynek, hogy e sorok írója mint csatavesztett ember, reggel felé már nagyon is álmos volt, és mind ezen győzelmeket éber figyelemmel nem kísérhette: de megígérjük, jövőre titkárral jelenünk meg, kivel majd a csata minden mozzanatát feljegyeztetjük, feltételezve hogy szépeink e sorok írója irányában oly elnézők lesznek, hogy szinte győzni engedik. Ugy-e szerénytelenség; de emberi gyengeség!

Bezárjuk tudósításunkat azon kívánsággal, hogy kereskedőink, jövőre testületileg jelenjenek meg, és e kedélyes bálokat emeljék azon niveaura, a melyen ezen bálok más városokban állnak.

S.

Zombor, 1880. február 5-én.

Mult évben több tisztviselő és helybeli polgár ur különféle címek alapján tekézősközben egynehány fil-lérnek összegyűjtését hozta indítványba, azon feltétellel, hogy az így egybegyűlt összeg annak idején jótékony célokra fordíttassék.

Ennek folytán 51 frt egybegyűlvén; elhatározta-tott, hogy ezen összegből egyrészt a zombori kaszinói dalárdának, másik rész a zombori kisdedóvó intézet felállítására gyarapítására, és végre az utolsó részlet a felső magyarországi inségesek felsegélyezésére fordíttassék.

Ezen határozatnak engedve, a dalárda részére 11 frt, a kisdedóvó intézet javára 20 frt lön általam elismervény mellett az illetékes helyre átadva.

A harmadik husz (20) forintnyi részletet pedig ide mellékelve azon kéréssel bátorkodom átszarmaztatni, miszerint azt illetékes helyére juttatni, és ezen összeget becses lapjában nyugtatni sziveskedjék.

Kérésem ismételve maradok

alázatos szolgája

Divald Gyula,

m. kir. faraktár tiszt.

1046. szám.

k. g. 1880.

Névjegyzéke

azon t. c. adakozóknak, kik az újévi üdvözetek megváltásául a megyében felállítandó árva és szeretet ház alapjához adományokkal járultak.

Zombor. Gromon Dezső 25 frt, Sándor Béla 10 frt, Zákó Péter 5 frt, Dr. Rátai József 10 frt, Bertolino Sándor 2 frt, Hoffmann Mihály 2 frt, Popovits Dusan 2 frt, Beke Gyula 2 frt, Kiss Manó 1 frt, Bieleczki Gyula 1 frt, Kuluncsits Agoston 1 frt, Kohut Henrik 1 frt, Eremita Bogolyub 2 frt, Rezsny Iván 1

frt, Mihelits János 5 frt, Staudacher József 1 frt, Popovits Sebő 1 frt, Karácsony Gyula 5 frt, Csernyus István 1 frt, Szalai Károl 2 frt, Hrubí Mihály 2 frt, Hubert Mór 2 frt, Beke József 2 frt, Vibirál József 1 frt, Polyakovics Mátyás 1 frt, Karvázy Zsigmond 1 frt, Alföldy Jenő 2 frt. Roheim Náthán 20 frt, Rédei Lajos 1 frt, Tripolszki Gyula 3 frt, Mokry Lajos 2 frt, Szemző István 10 frt.

Rác-Militits. Radoyesits Endre 2 frt.

Kula. Korbai Károl 10 frt.

Filipova. Gruda Jenő 2 frt.

Prl.-Sztiván. Mihelsz János 50 frt.

Szóna. Ertl János 10 frt, Csihás Antal 10 frt.

Kucura. Stúr Dániel 2 frt.

Sztanisits. Dr. Offenheimer Vilmos 5 frt.

Új-Verbász. Ferenczi József 5 frt.

Veprovác. Zányi József 2 frt.

Kis-Kér. Simon József 10 frt.

Bikity. Barity István 5 frt, Schveipenz Tamás 3 frt.

B.-Monostor. Rehák Nándor 1 frt.

Piros. Zsigmond Gyula 3 frt.

Mateovics. Piukovits Antal 5 frt.

Ó-Becse. Kosztics Milan 2 frt.

Új-Futtak. Eigl József 3 frt.

Tovarisova. Tovarisoa községe 5 frt, Kirilovits Gerő 2 frt, Nikolits Döme 1 frt, Pivarszki Tósa 1 frt, Balaton Nándor 1 frt, Ifj. Kirilovits János 1 frt, Kirilovits Milan 1 frt, Resch Ignác 1 frt, Vidákovits Miklós 1 frt, Bozsín Tivadar 70 kr.

Obrovác. Obrovác községe 5 frt, Mallin Károl 2 frt.

Kula. Schik Mátyás 5 frt, Dr. Thoman Jakab 5 frt, Késmárki Gyula 1 frt, Dudás József 1 frt, Ifj. Városov Károl 2 frt.

Topolya. Császár Péter 5 frt, Artinger Ferenc 2 frt, Bogyó Ödön 50 kr, Radány Bertalan 1 frt, Dr. Koch Mór 1 frt, Milassin Dániel 2 frt, Buchvald Simon 1 frt, Vollheim M. 1 frt, Schäfer Miklós 1 frt, Hubert 1 frt, Nagy Pál 1 frt, Jedlicska 1 frt, Dr. Hadzsi János 2 frt, Koch Bernát 1 frt, Stern Mór 1 frt, Lakatos Lipót 1 frt, Papay László 1 frt, Mitterberg M. 50 kr, Vollkman Jónás 50 kr, Etlinger 1 frt, N. N. 1 frt, Hajduska Béla 1 frt, Deutsch Mór 1 frt, Hajduska Ignác 1 frt, Hadzsi György 50 kr, Táneczos János 50 kr, Etlinger Sándor 50 kr, Kompania 70 kr, Benesik András 1 frt, Pastyik István 50 kr, Lakatos Lipót 2 frt.

Futtak. Kolozsvár Sándor 2 frt.

Budapest. Adler Adolf 1 frt.

Almás. Dregán Péter 5 frt, Antal Károly 1 frt, Piukovits Antal 1 frt, Horváth György 1 frt.

Szántova. Késmárky Béla 2 frt, Kósa János 1 frt, Dr. Révész Benő 2 frt, Ribiczey Béla 2 frt, Vojnits Illés 1 frt, Tápay Péter 1 frt, Jerkovits Károly 1 frt, Fehér József és Antal 1 frt, Balogh Karolin 1

frt, Molnár Antal 1 frt, Alföldy Nándor 1 frt, Paul József 1 frt, Budánovits István 1 frt.

Gara. Késmárky Kálmán 1 frt.

Kolluth. Zátány 1 frt.

Ó-Becse. Mrgodánov András 5 frt.

Vajszka. Mihajlovics Mihály 3 frt.

Csantavér. Szokola József 4 frt.

Zsablya. Raics Miklós 3 frt, Jancsó Ödön 1 frt, König Gábor 1 frt.

Piros. Zsigmond Gyula 2 frt.

Ó-Soóvé. Petrovics János 30 kr, Gyarmati Ferenc 30 kr, Krieger József 10 kr, Teovanov Marko 30 kr, Perkoszovacz Velimir 1 frt, Gainov Tuna 20 kr, Zsivánov Joca 20 kr, Tanaszin Mija 20 kr, Stepanov Lázár 20 kr, Petrovics Tima 20 kr.

Szivacz. Latinovits Gyula 5 frt.

Zenta. Keresztúri György 1 frt, Szekfy György 50 kr, Tényi István 50 kr, Zottományi Sándor 50 kr, Vibirál Dénes 50 kr, Hadzsits József 50 kr, Nikám Gyula 50 kr, Lukácsevits István 50 kr, Haranits Bertalan, 50 kr, Sternberg Ernő 50 kr, Benedek Elek 5 frt, Heisler Ferencné 1 frt, Matkovits Lajos 10 frt, Kovács 20 kr, Névtelen 2 frt.

Összesen: 408 frt 60 kr, azaz: Négyszáz nyolc frt 60 kr o. é.

Zomborban 1880. évi január 26-án.

Sándor Béla s. k.
alispán.

A zombori polgári kaszinó-egylet

zárszámadása

1879. január 1-től 1879. december 31-ig.

B e v é t e l:		frt kr.
Mult évről hátralékos tagdíjak	50.—	
1879-ik évi tagdíjak	657.50	
1879-ik évi havi tagdíjak	96.—	
Befolyt kártya pénzek	1,138.04	
„ teke asztalok után	247.84	
„ eladott hírlapokért	264.30	
„ kártyák után és gyertya aprólékért	164.57	
5 drb. zombori színház részvényért	150.—	
A zombori takarékpénztárnál 1879. 31 12-ig elhelyezett készpénz	2,550.—	
Ezután 1879. 31 12-ig járó kamat	804.58	
1878. 31 12-ig volt készpénzben	172.26	
1879. 31 12-ig 36 tag hátraléka	145.—	
Összesen	6,440.09	
1880. január hó 1-én egyenleg áthozat	3,458.25	

K i a d á s:

frt kr.

Az egyleti szolga fizetése	330.—	
Kezelési költségek	1,285.76	
Egy évi lakbér	700.—	
1879-ik évben tartott hírlapokért	316.83	
1879-ik évi jövedelmi adó	94.—	
Az árviz által károsultaknak	100.—	
A zombori önk. tűzoltó egyletnek	4.—	
„ „ színház részvényekre	151.25	
Egyenleg átvitel:		
A zombori takarékpénztári könyvecskében		
tőke és kamat	3,104.58	
5 drb zombori színház részvényre	150.—	
Hátralékos tagdíjak	145.—	
Készpénz 1879. december 31-én	58.67	3,458.25
Összesen		6440.09

Gertinger Adolf,
egyleti elnök.

Heindlhofer R.,
egyleti pénztárnok.

Ezen zárszámadást a naplókkal összehasonlítottuk és mindenekben helyesnek lenni találtuk.

Reif Illés,
kiküldött számvizsgáló.

Purman Alajos,
kiküldött számvizsgáló.

Különféle.

Holzinger József és **Latky József**, negyedéves theologusok, azon ritka szerencsében részesülnek, hogy kegyelmes érsekünk legközelebb, tehát jó félévvel a szokásos időnap előtt, pappá szenteli őket. Segédlelkészekben való hiány e kivétel oka, mely tekintve, hogy a szeminárium többi osztályai nagyon népesek, aligha fog többet előfordulni, ha csak akkor nem újra, mikor az a tíz millió magyar, akiket Széchenyi gróf Tibetben fölfödözött, ide mellénk telepszik s lesz ismét sok új modus vivendi — mint volt mostanig az alkotmány beköszöntése óta. Adja Isten nekik, hogy legalább annyival hamarabb lehessenek plébánosok is.

Sámuel Ferenc, rigyicai lelkész ur, tartós gyengélkedése miatt, nyugalomba szándékszik lépni. Hir szerint, ha a patronus tesz plébánost: Fonyó Pál, Keletéri néven ismert megyei híres író, jelenleg bajai hittanár; ha a főpásztor: Flach Ferenc, verbászi administrator bizhatik legalaposabban.

Mult hó 28-án este 7 órakor Jeszenszky Dezső, főgymn. tanár haza menet, a szerb praeparandia mögötti közben oly szerencsétlenül csuszott el, hogy jobb lábát a térd és boka között középen eltörte. A baleset baráti körökben állandó sajnálkozás tárgyát képezi.

Töröky Pál, bajmoki kántort, 60-ik nevenapján fölfödözte a szerencse; a temesvári kislutrin 1, 27, 59. számokon 4800 frtos ternót nyert. Azóta könnyebben énekel ugyan, de szomorú bucsuztatók nem telnek belőle.

Zákó Sándor, az ó-kanizsai kerület országos képviselője, a napokban Budapesten jobb létre szenderült.

Az almási jegyző ur a múlt héten temette kedves Rózsa leányát, ki a családból rövid idő alatt már negyedik áldozata a diphtheritisnek. Enyhítse atyai fájdalmait a közrészvét!

Városunkban úgy, mint megye szerte f. hó 8-án lesz az anyaszomorítás, vagyis a sorshuzás. Azt kívánjuk a hősöknek, hogy mind a honvédséghez jussanak.

Kedden, f. hó 3-án a helyben állomásozó honvéd-és közös tisztikar pikniket rendezett az Elefántban, mely is hajnalig tartó vig táncban végződött. Ez az egyetértés társadalmi életünket csak élénkíti.

F. hó 5-ig 29 bál volt a kapitányságnál bejelentve. Még annyi bizonyosan lesz. Látszik, hogy még se olyan rosszak az idők, mint a milyen rosszak.

Bezdánban műkedvelői színi előadás készül; a „Sárga csikót“ adják. A bezdániak e részben gyakran ki szoktak tenni magukért.

1880. évi február 10-én 30 perccel az esti 7 órai harangszó után a toronyórak két ünnepélyes ütéssel fogják hirdetni, hogy a zombori kaszinó-egyleti dalárda a „Vadászkürt“ fényes termeiben a Jókedv birodalmának ideiglenes kormányát átveszi. A hajnalig tartó uralkodásnak emlékeztetésképpen végett nagy ünnepély lesz mindazok tiszteletére, kik abban részt vesznek. A hallani valók és látványosságok rendje ime itt következik: 1) Egy vén bogár szerencsétlen szerelme. Érzékeny történet, mely a gyengébb szívűek kedvéért víg lében feleresztve adódik elő. 2) Mért nem házasodik a sógor? bolond kérdés megfejtése szép énekszóval. 3) Az ájtatosbak kedvéért szerencsések voltunk ez alkalomra egy híres prédikátort megnyerni, ki „Egy ifju agglegény panaszai“ thémából fog a hívek épülésére egy élvteljes prédikációt megereszteni. 4) A szigorú télnek feledtetése végett gondoskodtunk, hogy a közönség a tavasz langyos kebelébe képzelje magát. E végből olyan hatalmas béka-kantátét rendezünk, mely mellett eltörpülnek a Mosztonga vízi művészei. 5) Jelenet a lengyel-zsidó népéletből a nemzeti viselet és tánc bemutatásával Pinkesz, Jeitelesz, Isák Scholem és Mózes Hersch által. 6) Óriási ünnepi kantaté. Falrengető zenekarral, lágy dallamokkal, szívhez szóló szónoklattal és ünnepélyes befejezéssel. A mint az ünnepi kantaté a kellő ünnepélyes hangulatba hozta a kedélyeket, kezdetét veszi Karnevál hereceg udvari bálja, mely azonban a hideg időjárásra való tekintettel a „Vadászkürt“ nevű rezidencia üvegtermében fog lefolyni. Az útleveleket a boldogság ezen birodalmába t. Falcione Gusztáv úr előre is kiszolgáltatja potom 80 krajcért. Tessék tehát jó idején hozzá folyamodni, mert aki f. évi február 11-én vált jegyet, az már elkésett.

Valami Winzens ur — nyilván boszantásból — olyan báli meghívó forma német lappal szomorította meg szerkesztőségünket. Az ilyen ember: Éljen! — de ne Magyarországon.

A zombori izraelita ifjuság 1880. évi február hó 29-én, a „Vadászkürt“ nagytermében, az izraelita nőegylet javára, tombolával egybekötött táncfüzérkét rendez, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja a rendező bizottság. Kezdeté 8 órakor. Belépti díj személyenként 1 frt, családjegy 3 frt. Jegyek előre váltathatók Weidinger A. és S. urak kereskedésében, és este a pénztárnál. Felülfizetések, a jótékony cél érdekében, köszönettel fogadtatnak, és hirlapilag nyugtáztatni fognak.

Pál Béla megtudta, hogy fővárosokban a kabát-cserélés tökebefektetés nélkül is jól kamatozik, elemelt egyet a „Népkör“-ből, de rajta csipetvén, rögtön visszaadta. Ebbeli ügyetlenségét helyrehozandó, rá mindjárt egy csinos zsebórát esent s a „Vadászkürt“ egyik pincéjének, mint ő mondta, „veszteségre“ eladta. Az óra azonban kiketyegte a nevét, s olyan helyzetbe került, hogy már most ha nem is tudja mennyi az idő, nem az órát; ha fázik is, nem a szép kabátot, hanem szabadságát sajnálja.

S. vasuti mérnök a kapitánysághoz sietvén, mindenki azt hitte, vasuti szerencsétlenséget jelez, pedig csak Probojesevics pályáörnek ügyében kért assistentiát, amennyiben ez a tyukólban a hat db. rendes lakoson kívül éjszakának évadján Barok Bona urat is bent találta. Mivel látogatása lakótársai életére intézett veszélyes kísérletnek találtatott, földi vándorlásából a kapitányság vagy két napot a tulajdonjog fölötti elmélkedésre fordított.

A rendőrség belügyministerileg utasított a hamis borok s ártalmas borfestő anyagok elkobzására. Legcélszerűbb volna: akinél találhat, azzal megitatni.

Szorádi György honvéd szakaszvezetőt M. Ede, szabólegény, holmi báli differentiák miatt, pofon ütötte. Elégtételt abban kapott, hogy a garasos hőst 20 frt bírságra kárhoztatták.

Belyin István a múlt pénteken unalmában elkezdett a piacon gondolkodni azon, milyen úri mulatság volna finom szerszámmal hajtani, föltéve hogy lova volna. Megbizonyosodván, hogy máléságból egyiket se lehet megszerezni, lekocsilöcsrőlítette Hauser Antal gákovai lakos lószerszámját. A kapitányi közegek nem találván esupalyuk bocskorához az uras lóancúgot alkalmasnak, vállait le-, kezeit- pedig a hivatalos ragaszkodás jelvényeivel fölszerszámolták.

Egy húsvágó (vulgo mészáros ebből: MECO és áros), nem akarván maga magát megrövidíteni, egyjambor éhezőnek 1 kiló és 12 dekgr. husából maga 14 dkgrt levont. A kapitányság sokallván e száztólít az ökörintő urat kényszer uton két forintnak jótékony célra való följajlására birta.

Egy élelmes tyukszemszomorító jelölt, nehogy el-esuszszék, belekapaszkodott a piacon egy ló bozontos farkába s pedig a véletlen szeszélyénél fogva oly balvégzetesen, hogy a kezében levő olló a szegény állatot legszebb diszétől megfosztotta. Épen szitta már

fogát, minő jó lesz az a rövid miláresz, amelyiket majd vasárnap a sörözés után elszi, ha a kefekötő ad neki néhány hatost: midőn a sors a hasonlót hasonlóval büntetendő, egy rendőrt teremt mellette, aki meg őt ragadta üstökön s miután két forintig megbírságot, tekintettel saját vallomása szerint feddhetlen előéletére, hat órai csendes foglalkozásra belebette. Ne mondja, hogy nem becsüljük elmés szándékát — neve: Langer Jóska.

A másik Langer magyar volt a hét krónikájában; ugyanis Hosszu Sándor suszter inas bizakodva a még hosszúra nyúlható koresolya-évadban, Goldfahn kereskedő előtt a hasztalanul lógó koresolyákat természetes hivatásukra használandó, egy párt fölpróbálás nélkül leakasztott, de messze levén a jégpálya, hurokra került s hajlamaira tekintettel, lábára csakugyan 24 órai vasat kapott, de olyat, a melyiken csuszni nem, csak mászni lehet.

Kaland rablókkal. Fernbach temerini milliomos földbirtokos jan. 28-án Kis-Kérről Temerinbe utaztában, az uton egy törődött, szegényesen öltözött öreg asszonynyal találkozott, ki őt arra kérte, hogy kocsiába fölvegye. Fernbach megszánta a szegény nyomorultat, s azt mondá, hogy üljön fel. De a kocsi szálánál észrevette a szoknya alatt a férfinadrágot, s lélekjelenlétét el nem veszítve, eselhez folyamodott. Ledobta pipáját és az asszonynak öltözött rabló készséggel engedett a felhívásnak hogy a pipát vegye fel. Alig tette le lábát a gyanus egyén a kocsirol, Fernbach rögtön a lovak közé vágott és elhajtott. A rabló revolverből kétszer utána lőtt, de nem talált. A revolverlövésekre az utmentén két puskás egyén tünt föl, de ezeket is szerencsésen elkerülte a halálra ijedt földbirtokos, mert őket jókor észrevevén, a földek között hajtatott haza. Három gyanus egyént elfogtak, kik magukat igazolni nem tudják. Kár, hogy Fernbach ur nem pipás. Így a hír megerősítésre vár.

A zombori takarékpénztár az idén minden 200 fritos részvény után 98 firt osztalékot fizet, a mi 49% kamatnak megfelel.

A zombori takarékpénztár a közönséges betételek után eddig fizetett kamatokat folyó február hó 1-től 5%-ra szállította le; az ugynevezett humanisticus és jótékonycélu alapítványok és tőkék után eddig fizetett 6% kamatokat azontul is meghagyta. Ezzel kapcsolatban a leszámított váltók, váltó-kölesönök és értékpapírokra adott előlegek után eddig számított összesen 9% kamatokat — 7½%-ra szállította le.

Egy elzúllott élet. Tataházi születésű Galicz János joghallgató, január 26-án Budapesten szíven lőtte magát. Január 30-án lőn eltemetve; hült tetemeit ősz atyja, rokonai s számos barátja kísérte örök nyugalomra, a kerepesi úti sirkertbe. Szép tehetségű fiatal ember veszett el benne. Gymnasiumi tanulmányait Baján végezte, hol szorgalmával nem csak tanárai szeretetét, de a város legelőkelőbb családjainak becsülését

vívta ki. Rózsás reményekkel jött fel 1876-ban Budapestre egyetemi hallgatónak; azonban tapasztalatlanságán csakhamar diadalmaskodtak a nagyvilági élet csábjai s nem volt lelki ereje annyi, hogy azon örvényből, melybe sodortatott — magát kiragadja. Elvesztvén bizalmát egy jobb és szebb jövőben, pisztollyal vetett véget 24 éves életének. Béke poraival!

G. helybeli kereskedő, azon nagyuri tempóban szenved, hogy a számlával nyugtatott fizetéseket is újra követeli. Az egyszer azonban pórul járt; mert az illető ur épen ügyvéd volt s így biztosan tudván, hogy semmit kétszer megfizetni nem köteles, a hiteles számlával G.-t bepanaszolta s minthogy ez a követelése jogtalan voltát beismerte, rendetlen üzletvezetés miatt bünfenyítő vizsgálat alá fogatta. Elég komikus biz az, ha valaki 37 firt helyett 74-et akar s utóbb még vádlottját lesz kénytelen védőjeül választani.

Értesítés a „gazdatisztek és erdészek országos segély- és nyugdíj-egyesületé”-nek alapszabály tervezete már elkészült és jeles szakértők által meg is vizsgáltatott. Bátorokodom tisztelt kartársaim szives tupomására hozni, miszerint az alanti vaspálya-társulatok, nevezetesen a magyar államvasutak, az osztrák állampálya, a tiszavidéki, déli, alföld-fiumei, arad-körösvölgyi, kassaderbergi, első erdélyi, északkeleti, első magyar gácsországi, magyar nyugoti és győr-soproni vaspályák az érdekelteket ½ menetdíj engedményben részesítik. A gyűlés megtartására az országos gazdasági egyesület igazgatósága, saját nagy termét volt szives átengedni. Az előmunkálatok máris annyira haladtak, hogy az alakuló közgyűlés, mint annak idején Lónyai Béla gróf eleve kitűzte volt, okvetlen február hó 10-én fog megtartatni. Azon reményben, hogy t. kartársaim mentől nagyobb számmal fognak ezen alakuló közgyűlésre megjelenni, kérem egyszersmind sziveskedjenek az ügy érdekében újabb tagokat is mennél nagyobb számmal az együletnek megnyerni és alulirotnál bejelenteni. A „magyar gazdatisztek és erdészek országos segély- és nyugdíj-egylete” szervező bizottsága megbízásából K r o c s á k G. E m i l, jószágfelügyelő.

Új zenemű. Tábornszky és Parsch zenemű kereskedésében Budapesten megjelent: Székely Katalin. — Eredeti operett. Énekhangra zongorakísérettel vagy zongorára külön szerzé Erkel Elek. Szövegét írta Lukácsy Sándor. Tíz dal: 1. Szép az élet. 2. Édes kedves kis hazám. 3. Szívemben két indulat. 4. Az én szívem. 5. Tizenhat éves kis lány. 6. Árva kis lány, szegény árva. 7. Egy csalódás nem halál. 8. Kupát ragadj. 9. Kis pacsirta édes társam. 10. Nem messze van; ára 1 firt 50 kr. Ezen operett a budapesti népszínházban nagy tetszés mellett adatik elő.

Lapunk mátol Schön és Karakasevits könyvkereskedésében számonkint is kapható. Ugyanott előfizetése is elfogadtatnak; de az utóbbiak, zavarok elkerülése végett, az ott fekvő hiteles pecsétű iven sajátkezüleg nyugtatandók.

Szerkesztői üzenetek.

— P. S. urnak és többeknek helyben. Mi békeességben kívánunk működni. Az önök beküldöttje úgy keres önmagának elégtételt, hogy két új ily keresetet provocál. Akármily elismeréssel vagyunk lovagias törekvéseik iránt első sorban lapunk érdeke határoz, mely pedig az illetén végérhetlen polemiák közlését nem javalja. Különb az egész világon az van elvül elfogadva, hogy a mit az álarcnak mondottak, az az álarcost nem illeti. Hogyan tegezhetné teszem bárki is, ha ez így nem volna, akármelyik álarcos nőt?

— Vidéki t. munkatársaink vegyék tudomásul, hogy cikkeik csak azon feltétel alatt juthatnak be lapunkba, ha álnevük mellett a hiteles valódi is beküldetik.

— K. M. Ujvidék, Küldeménye jön; folytatását a kandalló mellől annál inkább várjuk, mert tudjuk, hogy májusig folyton fütének. Üdvözet!

— F. V. Kádenciában — mit ír hiában? — mikor se szellem — se vers, se kellem — nincsen sorában.

— Nagy X. Ha a pipája eltört, ne írjon rá verset, hanem vigye az ötvöshöz.

— Hortensiának. Dicsekszik rimeivel. Inkább gondolatokat küldjön be; rimeket könnyen találunk hozzájuk.

— A volt szerkesztő Hortensiának: Úgy, úgy!

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Laptulajdonos s kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

Árlejtési hirdetmény. 2—1.

Alólirott község előljárósága részéről ezenel közhirre tétetik, miszerint Nemes-Militics községében építendő új jegyzői lak összes felépítésére vonatkozólag — a községi képviselő testület f. év januárius hó 18-án 1-ső szám alatt hozott közgyűlési határozata értelmében — a község házánál **f. hó évi Februárius 15-én** d. u. 3 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók azzal hivatnak meg, hogy a 4208 frt 27% kiban előirányzott s megállapított összegnek megfelelő 10% bánatpénzt az árlejtés megkezdése előtt készpénzben letenni tartoznak.

Az építésre vonatkozó műszaki s részletes árlejtési feltételek — Nemes-Militics község jegyzői irodájában — a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Ns.-Militicsen, 1880 Januárius 28.

Kaich József
jegyző.

Horváth Mihály
kapitány.

Steirischer Kräutersaft für Brustleidende.

Steierországi növény-nedv

mellbetegyek számára.

!! Óvás az utánzások ellen !!

Több mint 30 év óta mint az egyedül és a legkitünőbb gyógyszer ismeretes a gégefő és a légzőszervek valamennyi betegségei ellen, mint: köhögés, nátház, rekedtség, torok és mellfájás stb. ellen.

A steierországi növénynedv palaczkjaiba ezen szavak: „Apotheke zum Hirschen in Graz“ valamint „J. P.“ jegy van benyomva, azonfelül még az árujegyen a készítő névaláírása: *J. Purgleitner, Apotheker kék színben van nyomva.*

Mindenkit óvunk a számos utánzások és hamisításoktól, s kérjük a t. ez. vásárlókat, egyedül csak azon palaczkokat vállalni el valódiak gyanánt, melyek a fentebbi ismertető jeleket viselik.

Ára palaczkonként 88 krajczár o. é.

Főszállítási raktár Magyarország részére Budapest: Török József gyógyszerész úrnál király-utca 7. szám. Kapható Zomborban Popits István, Falczioné Gusztáv és Weidinger Zs. és S. urak kereskedéseiben.

Hirdetmény.

A zombori takarékpénztár választmánya a közönséges betételek után fizetett eddigi 6°/_o kamatokat

1880. febr. 1-től 5°/_o-ra szállította le.

Erről a t. c. betevők azon hozzáadással értesítettnek, hogy szabadságukban áll: betételeiket az alapszabályok 64-ik §-ban meghatározott felmondási idő alatt, vagy a mennyiben a pénzkészlet engedi, azonnal is felvehetni.

Árvapénztári, gondnoksági, minden felekezeti, egyházpénztárak, iskolai, kórházi és árvaházi alapítványok, jótékonysegélyző egyletek, eddigi és ezentúli betételei az alapszabályok 60-ik §-a értelmében 6°/_o kamatozásban részesülnek, úgy szinte magánfelek azon betételei, a melyek két évre és félévi felmondás iránt adatnak át a takarékpénztárnak.

Zombor, 1880. február 3-án.

1-1

A zombori takarékpénztár igazgatósága.

H I R D E T M É N Y .

A zombori takarékpénztár igazgató választmánya a leszámított váltók, jelzálogilag biztosított váltókölcsönök és értékpapírokra adott előlegek után az eddig számított 8% kamatokat és 1% iratdíjat **1880-ik évi február 1-től kezdve 7°/_o-ra és az iratdíjat évi 1²/_o/_o-ra szállította le.**

Erről a t. c. közönség azon hozzáadással értesítettik, hogy a három hónál hosszabb lejáratú leszámított váltók után 1%-kal magasabb kamat fog számíttatni; a 4,000 frtot meghaladó váltóüzleteknél pedig a 1/2% iratdíj nem fog igénybe vétetni.

Zombor, 1880. február 3-án.

1-1

A zombori takarékpénztár igazgatósága.